

ÎNCHEIERE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cooperativa Agricolă de Producție „Plantserv-Agro”, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Centrul Științific Practic „Protecția Plantelor” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Cooperativei Agricole de Producție „Plantserv-Agro” cu privire la încasarea datoriei, dobânzilor și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 01 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 20 septembrie 2019, Centrul Științific Practic „Protecția Plantelor” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva CAP ”Plantserv-Agro” cu privire la încasarea datoriei, dobânzilor și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, în baza contractului de vânzare-cumpărare încheiat la data de 15 aprilie 2015 și a facturilor fiscale a livrat către CAP ”Plantserv-Agro” produse de fitosanitar.

Conform p. 2.3 al contractului menționat, marfa urma a fi achitată în termen de până la data de 15 decembrie a anului în care a fost încheiat contractul. Livrarea mărfii a avut loc, fapt confirmat prin facturile fiscale, semnate de CAP ”Plantserv-Agro” și aplicată amprenta ștampilei pe acestea. După mai multe livrări, a fost înregistrată o restanță în valoare de 16709,69 dolari.

La data de 01 octombrie 2015, Centrul Științific Practic „Protecția Plantelor” Societate cu Răspundere Limitată a expediat CAP ”Plantserv-Agro” o reclamație prin care a solicitat plata datoriei.

În rezultatul reclamației, CAP ”Plantserv-Agro” la data de 25 noiembrie 2015 a efectuat o plată de 1043,68 dolari, prin care a plătit parțial datoria.

La data de 15 decembrie 2015, Centrul Științific Practic „Protecția Plantelor” Societate cu Răspundere Limitată a expediat către CAP ”Plantserv-Agro” o reclamație repetată prin care din nou a solicitat plata datoriei, dar care a rămas fără efect.

În anul 2017, în rezultatul negocierilor și având în vedere că în luna martie 2017 au fost achitate taxa de stat și onorariul avocatului pentru depunerea actelor

în judecată CAP ”Plantserv-Agro” a achitat o parte a datoriei în valoare de 2232,83 dolari. Astfel, ultima achitare a fost achitată în data de 11 august 2017 în valoare de 4000 lei, ceea ce a constituit 2232,83 dolari USD.

De asemenea, în temeiul prevederilor art. 942 CC, reclamantul a pretins încasarea a sumei de 12493,35 dolari USD, cu titlu de dobândă de întârziere.

Prin hotărârea din 09 decembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediu Centru acțiunea a fost admisă integral, s-a încasat de la CAP ”Plantserv-Agro” în beneficiul Centrului Științifico Practic „Protecția Plantelor” Societate cu Răspundere Limitată, în lei moldovenești, conform cursului oficial al BNM la data executării hotărârii, datoria în sumă de 16709,69 dolari SUA și dobânda de întârziere în sumă de 12493,35 dolari SUA, iar în total suma de 29203,04 dolari SUA, cheltuieli de judecată compuse din taxă de stat, plătită de reclamant la depunerea acțiunii, în sumă de 18300 lei și din cheltuieli de judecare a cauzei, suportate de reclamant pentru asistență juridică, în sumă de 15000 lei, iar în total suma în mărime de 33300 lei.

Prin decizia din 01 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de CAP ”Plantserv-Agro” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău sediu Centru din 09 decembrie 2019.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea dată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Conform art. 775 Cod Civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Conform art. 776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Potrivit art. 858 Cod Civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Instanța de apel a relatat că, este corectă concluzia instanței de fond privind admiterea pretenției de încasare a datoriei, încasând de la CAP ”Plantserv-Agro” în beneficiul Centrului Științifico Practic „Protecția Plantelor” Societate cu Răspundere Limitată, în lei moldovenești, conform cursului oficial al BNM la data executării hotărârii, datoria în sumă de 16709,69 dolari SUA și dobânda de întârziere în sumă de 12493,35 dolari SUA. Or, Centrul Științifico Practic „Protecția Plantelor” Societate cu Răspundere Limitată a prezentat suficiente probe care confirmă cu certitudine executarea obligațiilor ce rezultă din contractul de vânzare-cumpărare din 25 aprilie 2015, inclusiv cu privire la livrarea mărfii în sumă de 16709,69 dolari SUA, iar CAP ”Plantserv-Agro” nu a prezentat dovezi cu privire la executarea obligației de achitare a prețului mărfii recepționate sau argumente cu privire la eliberarea lor de această obligație.

La 24 iulie 2020 prin intermediul oficiului poștal Cooperativa Agricolă de Producție „Plantserv-Agro”, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia,

casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului, mai mult ca atât instanța de apel a examinat superficial cauza și nu și-a motivat soluția sa.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin urmare, recursul depus de Cooperativa Agricolă de Producție „Plantserv-Agro”, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie la 24 iulie 2020 este depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 08 septembrie 2020 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d.140), iar potrivit avizului de recepție recursul a fost recepționat de către Centrul Științifico Practic „Protecția Plantelor” Societate cu Răspundere Limitată la 14 septembrie 2020 (f.d.142).

Până la data examinării recursului referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și

argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Cooperativa Agricolă de Producție „Plantserv-Agro”, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cooperativa Agricolă de Producție „Plantserv-Agro”, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru